

— Когато пишяхте вашитѣ заявления, въ които се съгласявахте съ показанията на Лепавцова и Митакова, не сте ли мислели, че тѣ могатъ да послужатъ въ ваша вреда?

— Азъ тогава бѣхъ рѣшенъ да умрѣя, за туй за нищо не мисляхъ.

— Какъ тѣй, не ви застава нищо въ него време, а вий искате да умрѣте?

— Въ положението, въ което се намирахъ тогава, искахъ да умрѣя. Питайте прѣдсѣдателя на слѣдственната коммисия.

Чл. Майоръ Фичевъ: Какъ си обяснявате това обстоятелство да дойде Тюфекчиевъ да ви казва че писмо ще получите отъ градоначалството, когато вий казвате, че не сте се познавали?

— Тюфекчиевъ се познавалъ съ тоя човѣкъ, който бѣше подписалъ писмото, за това дойде да ми каже, да направи ужъ добро. Азъ така мисля.

— Излиза невъзможно, какъ така безъ да се не познавате съ него, да дойде да ви съобщава за нѣкаква си опасностъ?

— Това може да се мисли много пхти, но когато човѣкъ е въ опасностъ да му се помогне не е нищо. Азъ именно така си обяснявамъ това.

Прѣдсѣд. Когато е билъ арестуванъ Карагюловъ прѣзъ мѣсець Януарий 1891 год., говорили ли сте на Лепавцова, че лицата за убиванието на м-ра Стамболова биле скрити въ Карагюлевата фабрика въ Петричъ и че сте се бояли да не би Карагюлевъ да искаже работата.

Подсѣд. Т. Георгиевъ: Всичко това чухъ на слѣдствието, но до тогава, азъ незнаяхъ, че Карагюлевъ ималъ фабрика.

Истина е, че прѣзъ мѣсець Януарий азъ бѣхъ болѣнъ и лѣжахъ у дома. Като се постегнахъ малко, станахъ и отидохъ въ Дирекцияда да помоля счетоводителя да не бави паричното искание за възнаграждението ми за м. Януария, защото азъ бѣхъ чиновникъ уволненъ по бюджетарни причини и трѣбваше да получа тримѣсечна заплата, като възнаграждение. Тогава се отбихахъ при Лепавцова, който ме пита, защо е арестуванъ Карагюлевъ, или азъ го питахъ, не помня, но казахъ, че незная. Тамъ имаше единъ старикъ и азъ моля Лепавцова да каже, кое бѣше това лице. Това бѣше всичкия разговоръ за Карагюлева.

— Вий не сте ли говорили на Лепавцова, да го помирявате съ Тюфекчиева?